

עין משפט ור' מצוה

ז:

כל כנויי נזירות פרק ראשון נזיר

א לא מי מצי כפי הנהגות
ב מי שיהיה נזיר
ג מי שיהיה נזיר
ד מי שיהיה נזיר
ה מי שיהיה נזיר
ו מי שיהיה נזיר
ז מי שיהיה נזיר
ח מי שיהיה נזיר
ט מי שיהיה נזיר

וליהוי כ' פרכה ופרכה. אמתני' פריך כי אמר מכאן ועד סוף העולם תחשוב כמה פרכה עד סוף העולם למינן שהעולם לתומא' (א) ולא מצינן לפרושי להקל ואין להקשות אס כן היה לו (ולומר) מניין סוף העולם דמיתא? ליה טפי שיהא כל פרכה ופרכה בפני עצמו שיוכל לגלות עצמו בקוף כל שלשים יום אבל אין לפרש ולומר דקאי ופריך למאי דתסקי מניה דכיון דעממא הוה משום דהחזיק נזריך אין נדעמו להיות נזיר כי אס צהיתו נזריך לך נזריך לפרש דקאי אמתני' ומשני באתרא דלא מני פרכה דליכא למימר נזירות דכמנין פרכה קביל עליה ופריך ובהו כל אונגא ואונגא כמנין מהלך ימים שעד סוף העולם קביל עליה נזירות מי לא מנן הרביני נזיר כשער ראשי כו' הכי זה נזיר ועולם כו' אלמא נזירות הרבה קביל עליה ולא מפרישין למלתיה לקולא למימר הרביני נזיר שלשים יום וכשיער ראשי דקאמר כלומר חריכה לי הא

מילתא (דקאמר) כאלו אמרתי הרביני נזיר כמנין שיער ראשי ומשני כל מילתא דלית ליה קצבתא לא קמיי פירוש האומר הרביני עד סוף העולם אית להו קצבתא דמהלך העולם חמש מאות שנה (ואסן) נזירות כמנין קביל עליה ה"ל לפרש להדיא אחרי שיש להם מנין ולכן י"ל דמד נזירות קביל עליה אבל שיער ראשי ועפר הארץ וחול היס אין להם קצבה ומנין ורואה לומר דכמנין שיער ראשו קביל עליה נזירות ומה שלא פירש לפי שלא ידע מנין השיעור: והר"ב (א) צ"ל מנין קצבתא וזכור כי קצבתא כ"י ימי חיו או נזיר לעולם אין לו קצבה שמיני יודע ימי חיו וה"ו נזיר לעולם כ"כ ונזיר לנזיר דלית ליה קצבתא ונזיר לא נזיר לעולם כ"י ימי חיו ונזיר לעולם כ"י ימי חיו כ"כ ונזיר לעולם כ"י ימי חיו ונזיר לעולם כ"י ימי חיו

שם נזיר ודוה לא מכר את הנזיר ואת הדוה אע"פ שכתב לו עומקא ורומא: וזכיר. לו לעומר ליקח לו דרך ליתן לנזיר הדוה שלו או יפדה צהיר דברי רבי עקיבא דקסבר (ב) צעין יפה הוא מוכר ולא שייך דרך לעממו: ומכמס אומרים אינו לזריך ליקח לו דרך. דלמתיקן קצבתא ששייר את הנזיר ואת הדוה לעממו כך שייך לו דרך: כגון ששם לו מוכר בפירוש חזן מאלו נזיר ודוה כיון דלמך לישנא יתירא דהא אפילו לא אמר חזן לא הוה מכורין להכי אמר חזן לשייר לו את הדקין: מתני'

ואי תנא שעה אחת משום דלא נזירות לזדוקא אבל אחת ומוחצה דנזירות לזדוקא אימא לא לימני תרתי קמושמע לן כוליה נזיר שתים: מתני' הרביני נזיר שלשים יום ושעה אחת נזיר שלשים ואחד יום שאין נזירות לשעות: גמ' אמר רב ללא שנו אלא דאמר שלשים ואחד יום אבל אמר שלשים [יום] ויום אחד נזיר שתים רב סבר לה כרבי עקיבא דדריש לישנא יתירא (ד) דתנן לא את הארבעה ולא את הדוה את"פ שכתב לו עומקא ורומא: וצריך ליקח לו דרך דברי ר"ע והכ"א א"צ ליקח לו דרך ומודה רבי עקיבא בזמן שאמר לו חזן מאלו ישאנו צריך ליקח לו דרך: מתני'

ואי תנא שעה אחת. התם הוא נמי הוהילי דלא נזירות נזירות דוקא למהו שלשים יום ושעה אחת לפי שאין לזדוקא לשעות להכי הוא דלמך דמתיב בשתי נזירות: אבל היכא דלמך נזירות אחת ומתאם נזירות נחת לדוקא אימא דלא לימני תרתי אלמ מ"ה ימים בלבד: קמ"ל דכסולה חייב תרתי (ה) והיכא דלמך צרישא הרביני נזיר קתמא מילא עליה נזירות (ו) וכי הדך ואמר או יום אחד או שעה אחת או נזירות ומתאם כיון דקיבל מתקנה (ד) כמי שקיבל את כולה דמי וחיזי צ"ה (ה) נזירות: מתני' האומר הרביני נזיר שלשים יום (ו) ושעה אחת. נעשה כאומר ל"א יום ואינו חייב אלמ ל"א יום בלבד: גמ' אמר רב. ו"הא דייקא ממתיב דכי אמר שלשים יום ושעה נעשה כמי שאמר ל"א ואינו חייב בניזירות אלמ ל"א בלבד: לא שנו אלא דאמר ל"א יום אבל אמר הרביני נזיר שלשים יום ויום אחד כיון דלמך לישנא יתירא הוה נזיר שמים דרב סבר לה כר"ע דרביש לישנא יתירא דמתן המוכר (ז) צ"ה לתכור והיה לו

שם נזיר ודוה לא מכר את הנזיר ואת הדוה אע"פ שכתב לו עומקא ורומא: וזכיר. לו לעומר ליקח לו דרך ליתן לנזיר הדוה שלו או יפדה צהיר דברי רבי עקיבא דקסבר (ב) צעין יפה הוא מוכר ולא שייך דרך לעממו: ומכמס אומרים אינו לזריך ליקח לו דרך. דלמתיקן קצבתא ששייר את הנזיר ואת הדוה לעממו כך שייך לו דרך: כגון ששם לו מוכר בפירוש חזן מאלו נזיר ודוה כיון דלמך לישנא יתירא דהא אפילו לא אמר חזן לא הוה מכורין להכי אמר חזן לשייר לו את הדקין: מתני'

שם נזיר ודוה לא מכר את הנזיר ואת הדוה אע"פ שכתב לו עומקא ורומא: וזכיר. לו לעומר ליקח לו דרך ליתן לנזיר הדוה שלו או יפדה צהיר דברי רבי עקיבא דקסבר (ב) צעין יפה הוא מוכר ולא שייך דרך לעממו: ומכמס אומרים אינו לזריך ליקח לו דרך. דלמתיקן קצבתא ששייר את הנזיר ואת הדוה לעממו כך שייך לו דרך: כגון ששם לו מוכר בפירוש חזן מאלו נזיר ודוה כיון דלמך לישנא יתירא דהא אפילו לא אמר חזן לא הוה מכורין להכי אמר חזן לשייר לו את הדקין: מתני'

שם נזיר ודוה לא מכר את הנזיר ואת הדוה אע"פ שכתב לו עומקא ורומא: וזכיר. לו לעומר ליקח לו דרך ליתן לנזיר הדוה שלו או יפדה צהיר דברי רבי עקיבא דקסבר (ב) צעין יפה הוא מוכר ולא שייך דרך לעממו: ומכמס אומרים אינו לזריך ליקח לו דרך. דלמתיקן קצבתא ששייר את הנזיר ואת הדוה לעממו כך שייך לו דרך: כגון ששם לו מוכר בפירוש חזן מאלו נזיר ודוה כיון דלמך לישנא יתירא דהא אפילו לא אמר חזן לא הוה מכורין להכי אמר חזן לשייר לו את הדקין: מתני'

ואי תנא שעה אחת. התם הוא נמי הוהילי דלא נזירות נזירות דוקא למהו שלשים יום ושעה אחת לפי שאין לזדוקא לשעות להכי הוא דלמך דמתיב בשתי נזירות: אבל היכא דלמך נזירות אחת ומתאם נזירות נחת לדוקא אימא דלא לימני תרתי אלמ מ"ה ימים בלבד: קמ"ל דכסולה חייב תרתי (ה) והיכא דלמך צרישא הרביני נזיר קתמא מילא עליה נזירות (ו) וכי הדך ואמר או יום אחד או שעה אחת או נזירות ומתאם כיון דקיבל מתקנה (ד) כמי שקיבל את כולה דמי וחיזי צ"ה (ה) נזירות: מתני' האומר הרביני נזיר שלשים יום (ו) ושעה אחת. נעשה כאומר ל"א יום ואינו חייב אלמ ל"א יום בלבד: גמ' אמר רב. ו"הא דייקא ממתיב דכי אמר שלשים יום ושעה נעשה כמי שאמר ל"א ואינו חייב בניזירות אלמ ל"א בלבד: לא שנו אלא דאמר ל"א יום אבל אמר הרביני נזיר שלשים יום ויום אחד כיון דלמך לישנא יתירא הוה נזיר שמים דרב סבר לה כר"ע דרביש לישנא יתירא דמתן המוכר (ז) צ"ה לתכור והיה לו

מסורת הש"ס
א מפרשין כי כפי פה קהל...
ב עיניך מיה...
ג כפי פה קהל...
ד כפי פה קהל...
ה עין לך...
א נוסחת הרבי'ן
א נוסחת הרבי'ן
ב נוסחת הרבי'ן
ג נוסחת הרבי'ן
ד נוסחת הרבי'ן

א נוסחת הרבי'ן
א נוסחת הרבי'ן
ב נוסחת הרבי'ן
ג נוסחת הרבי'ן
ד נוסחת הרבי'ן

א נוסחת הרבי'ן
א נוסחת הרבי'ן
ב נוסחת הרבי'ן
ג נוסחת הרבי'ן
ד נוסחת הרבי'ן

א נוסחת הרבי'ן
א נוסחת הרבי'ן
ב נוסחת הרבי'ן
ג נוסחת הרבי'ן
ד נוסחת הרבי'ן

א נוסחת הרבי'ן
א נוסחת הרבי'ן
ב נוסחת הרבי'ן
ג נוסחת הרבי'ן
ד נוסחת הרבי'ן